

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 021759 18 Uvp
Banja Luka, 19.01.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sudija Smiljane Mrše, predsjednika vijeća, Edine Čupeljić i Svjetlane Knežević članova vijeća, uz učešće zapisničara Nataše Božić, u upravnom sporu po tužbi R. R. iz B. L., (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja tuženog Ministarstva ... broj ... od 31.10.2017. godine, u predmetu utvrđivanja novog procenta vojnog invalida, odlučujući o zahtjevu tužioca zastupanog po punomoćniku S. B., advokatu iz B. L., broj ..., za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjoj Luci broj 11 0 U 021759 17 U od 14.05.2018. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 19.01.2021. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

Zahtjev tužioca za naknadu troškova sastava zahtjeva za vanredno preispitivanje se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je kao neosnovana tužba protiv uvodno označenog osporenog akta, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv zaključka Odjeljenja ... Grada. B. L. broj ... od 30.11.2016. godine, kojim je odbačen kao nedopušten njegov zahtjev tužioca za utvrđivanje novog procenta vojnog invaliditeta po osnovu pogoršanja zdravstvenog stanja, dok je stavom 2. dispozitiva tog rješenja konstatovano da i dalje ostaje na snazi rješenje tuženog broj ... od 30.12.2012. godine.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima da je pravilan zaključak tuženog da je oboljenje tužioca (degenerativno oboljenje kičme) multifaktorijalne etiologije i obuhvaćeno članom 40. stav 3. Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca Odbrambeno-otadžbinskog rata Republike Srpske („Sl. glasnik RS“ broj 134/11, 9/12 i 40/12, u daljem tekstu: Zakon o pravima boraca), što da je utvrđeno nalazom, ocjenom i mišljenjem prvostepene ljekarske komisije broj ... od 28.11.2016. godine, pa su ispunjeni uslovi iz odredbe člana 130. stav 2. tog zakona za odbacivanje zahtjeva tužioca za povećanje procenta vojnog invaliditeta po osnovu pogoršanja zdravstvenog stanja. Navodima tužbe ovakav zaključak tužilac nije argumentovano osporio, pa je tužba odbijena kao neosnovana.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje presude, tužilac osporava njenu zakonitost iz razloga propisanih u odredbi člana 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS). Navodi da su zaključci tuženog, a time i nižestepenog suda proizvoljni, neutemeljeni i bez osnova, jer da iz nalaza

organa vještačenja ne proizlazi da je njegovo oboljenje genetski uslovljeno, te da sud nije imao u vidu odredbu člana 102. stav 1. Zakona o pravima boraca, koja propisuje uslove za podnošenje zahtjeva za povećanje procenta vojnog invaliditeta, koje uslove ispunjava jer da je došlo do pogoršanja njegovog zdravstvenog stanja u vezi sa utvrđenim stepenom vojnog invaliditeta što da proizlazi iz nalaza i mišljenja dr Z. L. specijaliste fizikalne medicine i rehabilitacije od 20.09.2017. godine. Pored navedenog nalaz i mišljenje ljekarske komisije u drugostepenom postupku broj ... od 26.10.2017. godine suprotno od nalaza prvostepene ljekarske komisije od 28.11.2016. godine, pod tačkom 3. obrasca nema niti jedan navod, konstataciju, opis ili nešto tome slično da li kod njega postoje rane, povrede, ozljede ili bolesti koje se ne uzimaju u obzir za priznavanje invaliditeta. U nalazima ljekarskih komisija nedostaje obrazloženje zaključka da je njegovo oboljenje u grupi oboljenja iz odredbe člana 40. stav 3. Zakona o pravima boraca, posebno jer niti jedan od tih nalaza ne daje pravilan odgovor niti bilo kakvo dodatno pojašnjenje u pogledu zaključka da se radi o bolesti multifaktorijalne etiologije. Nije pravilno cijenjena medicinska dokumentacija, jer je nesporno da su kod njega bolovi i komplikacije u donjem dijelu kičme nastali i razvili se od trenutka samog povređivanja uslijed čega je došlo do istežanja nerava i oštećenja kičme koja je operisana 1995. i 2012. godine. To je povreda primarno uzrokovana jakom detonacijom za vrijeme vršenja vojne obaveze u toku samog rata zbog kojeg on više od 20 godina nosi peroneus aparat i zbog čega je njegovo sadašnje zdravstveno stanje nesporno lošije, nego ranije. Očigledno je da te činjenice nižestepeni sud nije imao u vidu, posebno jer uzima da je nalaz drugostepene ljekarske komisije valjan i sačinjen u skladu sa propisima. Smatra da je pobijana presuda zasnovana na pogrešnoj i proizvoljnoj primjeni materijalnog prava čime je došlo do povrede prava na pravično suđenje iz člana 6. stav 1. Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama (Konvencija). Predlaže da se zahtjev uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje. Zatražio je i troškove za sastav zahtjeva prema dostavljenom troškovniku u ukupnom iznosu od 750,00 KM.

Tuženi u odgovoru na zahtjev navodi da su navodi zahtjeva već cijenjeni u osporenom aktu, a i od strane suda u pobijanoj presudi.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev i cjelokupne spise upravnog spora i predmetne upravne stvari, u skladu sa članom 39. ZUS odlučeno je kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Prema podacima spisa predmetni upravni postupak je pokrenut po zahtjevu tužioca od 08.11.2016. godine, za ponovnu ocjenu invalidnosti zbog pogoršanja zdravstvenog stanja zbog kojeg je bio na bolničkom liječenju i imao novi operativni zahvat kičme, o čemu je uz zahtjev priložio otpusno pismo KC B. L., Klinika ... 03.04.2012. godine, nalaz i mišljenje ljekara specijaliste fizikalne medicine i rehabilitacije Z. dr. L. i od 26.09.2012. godine i od 20.09.2017. godine i otpusno pismo sa epikrizom Zavoda za ... Dr. M. Z. od 15.01.2014. godine. U postupku po zahtjevu pribavljen je nalaz i mišljenje prvostepene ljekarske komisije od 28.11.2016. godine, koja je izvršila uvid u priloženu medicinsku dokumentaciju i konstatovala da je tužiocu 2012. godine izvršeno operativno liječenje u vidu ekstirpacije IV diskusa, sada na nivou L3 i L4, te da je primjenjena fizikalna terapija i praćenje od strane neurologa i fizijatra, da se radi o oboljenju koje je obuhvaćeno članom 40. stav 3. Zakona o pravima boraca, pa nisu ispunjeni uslovi za povećanje vojnog invaliditeta. Prihvatanjem činjeničnog utvrđenja prvostepene ljekarske komisije na osnovu odredbe člana 130. stav 2., a u vezi sa članom 40. stav 3. toga zakona zahtjev je odbačen kao nedopušten. Ovakav zaključak i činjenično utvrđenje potvrđeno je i osporenim aktom kojim je žalba tužioca odbijena kao neosnovana, a nakon pribavljenog mišljenja drugostepene ljekarske komisije

broj ... od 26.10.2017. godine. Ta komisija je u nalazu dala i dodatno obrazloženje u pravcu ocjene da se kod tužioca radi o oboljenju iz odredbe člana 40. stav 3. Zakona o pravima boraca, navodeći da se radi o degenerativnom oboljenju kičmenog stuba, kao multifaktorijalno uzrokovanom oboljenju. Ovo jer se ranjavanje tužioca desilo 1992. godine nakon eksplozije granate u unutrašnju stranu desne natkoljenice, a bolovi u slabinskom dijelu kičme sa širenjem u lijevu nogu javili su se 1994., a intenzivirali 1995. godine pa nakon fizikalnog tretmana i dijagnostičke obrade operativno je liječen od 20.06.-10.07.1995. godine zbog hernijacije mekoga jedra između L4 i L5 slabinskog pršljena lijevo. Pregledom je konstatovano da tužilac nosi plastični peroneus aparat za obuću lijevog stopala, a na nivou desne natkoljenice nalazi se ožiljak na unutrašnjoj strani, mišići natkoljenice su očuvanog tonusa i trofike.

Shodno navedenom po ocjeni ovog suda proizlazi pravilnim zaključak da se kod tužioca radi o multifaktorijalnom oboljenju kičme, diskusherniji, koja nije posljedica ranjavanja, jer prema objektivnom nalazu i medicinskoj dokumentaciji nema posljedica ranjavanja, postoji ožiljak, a mišići natkoljenice su očuvanog tonusa i trofike. Posljedica operacije izvršene 1995. godine zbog diskus hernije na nivou L4 i L5 pršljenova lijevo je izražena slabost mišića inervisanih od nerva peroneusa zbog čega nosi peroneus aparat (nalaz i mišljenje dr. Z. V. neurologa od 29.05.2008. godine). Osim toga sve ovo je raspravljeno u ranijem postupku koji je vođen po zahtjevu tužioca od 03.10.2008. godine za novu ocjenu vojnog invaliditeta i potvrđeno presudom ovog suda broj 11 0 U 011294 14 Uvp od 14.09.2016. godine. Novi operativni zahvat kičme i bolničko liječenje na koje se poziva tužilac u ovom postupku upravo ukazuju da se radi o stanju vezanom za navedeno oboljenje kičme, a ne ranjavanje.

S obzirom da su nadležne ljekarske komisije u konkretnom slučaju zaključile da oboljenje kičme tužioca spada u kategoriju multifaktorijalno uslovljenih oboljenja iz odredbe člana 40. stav 3. Zakona o pravima boraca, to su bili ispunjeni uslovi iz člana 130. stav 2. tog zakona za odbacivanje zahtjeva kao nedopuštenog, što je pravilno zaključio i nižestepeni sud u pobijanoj presudi i o tome u obrazloženju presude dao potpune i dovoljne razloge koje kao pravilne prihvata i ovaj sud. Činjenice vezane za oboljenje tužioca, a utvrđene od strane ljekarskih komisija tužilac nije osporio navodima zahtjeva, pa se i prigovori o nedostacima nalaza ljekarske komisije i nepravilno cijenjene medicinske dokumentacije ukazuju neosnovanim. Pravilno je primijenjeno materijalno pravo pa nema ni povrede prava na pravično suđenje iz člana 6. stav 1. Konvencija.

Na osnovu navedenog, utvrđeno je da navodima zahtjeva nije dovedena u sumnju zakonitost i pravilnost odlučivanja nižestepenog suda, koji je pobijanom presudom pravilno tužbu odbio, jer osporenim aktom nisu ostvareni razlozi iz člana 10. tačka 2. i 4. ZUS za njegovo poništenje.

Iz iznijetih razloga, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, zbog čega je zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbijen, na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Obzirom da je zahtjev za vanredno preispitivanje odbijen, tužilac nema pravo na naknadu troškova postupka, pa se zahtjev odbija kao neosnovan, na osnovu odredbe člana 49. i 49. a) ZUS, u vezi sa odredbom člana 397. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03-61/13), koji se u upravnom sporu primjenjuje na osnovu odredbe člana 48. ZUS.

Zapisničar
Nataša Božić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić